ஓம்

தத்ஸத்

பரப்ரஹ்மணே நம:

நாஜீவவாதக் கட்டளை

சேஷாத்திரி சிவனார்
அருளிச் செய்தது.

மதராஸ் ரிப்பன் அச்சியந்திரசாலை,
87, தம்புசெட்டி வீதி, சென்னை.

1923

[5-வது பதிப்பு]

விலை அணா 1

[All Rights Reserved]

ஓம்

தத் சத்

பரப்ரஹ்மணே நம:

நாநாஜீவவாதக் கட்டளை

ஆன்மவடிவ சிவம் உபாதியினாலே ஐவகையாக விளங்குதலைக் கூறல்.

1. சுத்தப் பிரஹ்மமா யிருக்கின்ற சர்வ சாக்ஷியி னிடத்திலே, அக்கினியிற் சூடுபோல, அபின்னமாக ஒரு சக்தி யுண்டு. அந்தச் சக்தி அதீதப் பிரஹ்மத்தி லடங்கி யிருக்கும்போது (அதற்குச்) சுத்தப் பிரஹ்மமென்று பெயர். இந்தச் சக்தி விசிரிம்பித்துச் சுத்தப் பிரஹ்மத்தை வியா பிக்கும்போது (அது) பரை வியாபகத்துக்குள் இருந்தபடி யினாலே (அதற்குப்) பரப்ரஹ்மமென்று பெயரா

2. இலட்சண சூனியமா யிருக்கின்ற இந்தச் சக்திக் குப் பிரஹ்மத்தினுடைய சந்நிதானத்தில், புருஷ சமுகத் திலே ஸ்திரீக்கு இன்பஞ் சனித்தாற் போல, அவிகிருத சத்வ ரஜஸ் தமோகுணங்களுண்டாயின. இந்தச் சுத்த சத்துவத் திற்கு ஆனந்தரூபசக்தி என்று பெயர்; சுத்த ரஜசுக்குச் சித்துருபசக்தி யென்று பெயர்; சுத்த தமசுக்குச் சத்துரூப

சத்தியென்று பெயர். இந்தக் காரணமான ஆனந்தரூபசத்தி யுடனே பரப்ரஹ்மம் கூடிச் சர்வானந்த சுழுத்தியை யடைகிறபோது (அதற்குப்) பரப்ரஹ்மமென்கிற பெயர் போய்ப் பரமானந்த ரென்கிற பெயர் வந்தது. இந்தப் பரமா னந்தர் சித்துரூப சத்தியுடனே கூடிச் சர்வப்பிரகாசமென் கிற சொப்பனாவத்தையை யடைகின்றபோது (அவருக்குப்) பரமானந்த ரென்கிற பெயர் போய்ப் பரிபூரண ரென்கிற பெயர் வந்தது. இந்தப் பரிபூரணர் சத்துரூபசத்தியுடனே கூடிச் சர்வவியாபக மென்கின்ற சாக்கிராவத்தையை யடை கின்றபோது (அவருக்குப்) பரிபூரண ரென்கிற பெயர் போய்ப் பரனென்கிற பெயர் வந்தது.

பிரகிருதித் தோற்றமும், ஈசுவரத் தோற்றமும் கூறல்.

3. இந்த அகண்ட பரிபூரண சச்சிதானந்தப் பிரஹ்மத்தினிடத்திலே சுத்தி விரசிதம் (கிளிஞ்சலில் வெள்ளி) தோன்றினாற்போல மூலப்பிரகிருதி யென்றொரு சத்தியுண் டாயிற்று. அந்த மூலப்பிரகிருதியும் விகுருத குணமாகிய முக்குணத்துடனே கூடியிருக்கும். அந்தப் பிரகிருதியின் சத்துவகுணம் மாயையென்றும், சர்வஞ்ஞவுபாதியென்றும், ஈசுவர காரணசரீரமென்றும் சொல்லப்படும். இந்த மாயையி னிடத்திலே நிர்மலஜலப் பிரதிபிம்பம்போலப் பிரஹ்மம் சலட்சணமாகப் பிரதிபிம்பிக்கும். இந்தப் பிரதிபிம்ப சைதன்யம் சர்வஞ்ஞனாகிய ஈசுவரனென்று சொல்லப்படும்.

ஈசுவரன் சத்துவாதி குணங்களினால் மும்மூர்த்திகளாய் விளங்கலைக் கூறல்.

4. இந்தச் சத்துவகுண மாயையினிடத்திலே சத்துவத்திற் சத்துவம், சத்துவத்தில் இராசதம், சத்துவத்தில்

தாமதம் என்று மூன்றுகுண முண்டாயின. இவற்றுள், சத்துவத்திற் சத்துவம் பிரதானமாகும் (மேற்பட்டு நிற்கும்) போது அதிற் பிரதிபிம்பித்த ஈசுரன் ஜகத்தை இரட்சித்தலால் விஷ்ணுவென்று சொல்லப்படும். சத்துவத்தில் இராசதம் பிரதான மாகும்போது அதிற் பிரதிபிம்பித்த ஈசுரன் ஜகத்தைச் சிருஷ்டித்தலால் பிரஹ்மாவென்று சொல்லப்படும். சத்துவத்தில் தாமதம் பிரதானமாகும்போது அதிற் பிரதிபிம்பித்த ஈசுரன் ஜகத்தைச் சங்காரம் பண்ணுதலால் உருத்திரனென்று சொல்லப்படும். இப்படி மூலப்பிரகிருதியின் சத்துவகுண கற்பனை (அத்தியாசம், அஃதாவது பொய்த் தோற்றம்) சொல்லப்பட்டது.

ஜீவர்களின் தோற்றமும் அவர்களின் பேதமும் கூறல்.

5. இனி, மூலப்பிரகிருதியின் இராசதகுணம் அநேகரூபமாய்ப் பிரிந்து அவித்தைகளென்றும் ஜீவகாரண சரீரங்களென்றும் ஒன்றற்கொன்று தாரதம்மியமாக (ஏற்றக்குறைச்சலாக)ச் சொல்லப்படும். இந்த அவித்தைகளிடத்திலும் மலினசலப் பிரதிபிம்பம்போலப் பிரஹ்ம சைதன்யம் பிரதிபிம்பிக்கும். இந்தப் பிரதிபிம்ப சைதன்யங்கள் கிஞ்சிஞ்ஞரென்றும், சிதாபாசரென்றும், பிராஞ்ஞரென்றும் சொல்லப்படும். இந்த அவித்தைக ளிடத்திலேயும் இராசதத்தில் சத்துவம், இராசதத்தில் இராசதம், இராசதத்தில் தாமதமென்று மூன்று குண முண்டு. இராசதத்திற் சத்துவம் பிரதான மாகும்போது அதிற் பிரதிபிம்பித்த சிதாபாசன் தத்துவஞான நிஷ்டனாவன். இராசதத்தில் இராசதம் பிரதானமாகும்போது அதிற் பிரதிபிம்பித்த சிதாபாசன் காமக்குரோதபரனாய்க் கன்மநிஷ்டனாவன். இராசதத்தில் தாமதம் பிரதான மாகும்போது அதிற் பிரதிபிம்பித்த

சிதாபாசன் சோம்பல் நித்திரை மயக்கங்களை யுடையவனாவன். இப்படி மூலப்பிரகிருதியின் இராசதகுண கற்பனை சொல்லப்பட்டது.

ஆவரணத்தின் தன்மையைக் கூறல்.

6. இனி மூலப்பிரகிருதியின் தாமதகுணத்திற்கு ஆவரணம் விட்சேபமென்றிரண்டு சத்திகளுண்டு. இவற்றுள், ஆவரணசத்தி யென்பது, தத்துவஞானியையும் ஈசுரனையுந் தவிர மற்ற ஜீவருக்கெல்லாம் சரீரத்திரயம் சிதாபாசன் சாட்சிசைதன்ய மென்பவைகளை ஒன்றற்கொன்று பேதம் (வேற்றுமை) தெரியவொட்டாமல் மறைக்கும். இதனால் மறைபட்ட ஜீவன் இருபத்தொன்பது தத்துவங்களையும் ஒருமைப்பாடாக (ஒற்றுமையாக) நானென்று அபிமானிப்பன். இந்த அபிமானம் அகங்காரக்கிரந்தி யென்றும், சம்சார பந்தமென்றும் சொல்லப்படும். சற்குரு கடாட்சத்தினாலே இந்த ஆவரணம் நீங்கி இருபத்தொன்பது தத்துவத்திற்கும் ஒன்றற்கொன்று பேதந் தெரிகின்றதே முத்தி. இப்படி ஆவரண சத்தியின் காரியஞ் சொல்லப்பட்டது.

விட்சேபத்தின் தன்மையைக் கூறல்.

7. இனி விட்சேபசத்தியினிடத்திலும் சத்த தன்மாத்திரையான ஆகாசம் பிறந்தது; ஆகாசத்திலும் பரிச தன்மாத்திரையான வாயு பிறந்தது; வாயுவிலும் ரூப தன்மாத்திரையான அக்கினி பிறந்தது; அக்கினியிலும் ரச தன்மாத்திரையான அப்புப் பிறந்தது; அப்புவிலும் கந்த தன்மாத்திரையான பிருதிவி பிறந்தது. இந்தச் சூட்சும பஞ்சபூதத்திற்குக் காரணமா யிருக்கின்ற விட்சேப சத்தியினிடத்திலே தாமதத்தில் சத்துவம், தாமதத்தில் இராசதம், தாம

த்தில் நாமகமென்று அற்பங் கருவிருந்தபடியினாலே அதன் காரியமான இந்தத் தன்மாத்திரையான பஞ்சபூதங்களும் முக்குணத்துடனே பிறந்தன. இந்தப் பஞ்சபூதங்கள் தன்மாத்திரைகளென்றும், அபஞ்சீகிருத பூதங்களென்றும், சூட்சும பூதங்களென்றும், முக்குண பூதங்களென்றும் சாத்திரங்களிலே சொல்லப்படும்.

அந்தக்கரணத்தின் தன்மையைக் கூறல்.

8. இந்தச் சூட்சும பூதங்களினின்று சூட்சும சரீரங்களும் தூலபூதங்களும் பிறந்தன. அஃதெங்ஙனமெனில், ஆகாச முதலான பஞ்ச பூதங்களினுடைய சாத்விகாம்சத்திலே பூதத்திற்கு ஒவ்வொரு மாத்திரையெடுத்து ஒன்றாகக் கூட்டி வைத்தது அந்தக்கரணமாம்.

இந்த அந்தக்கரணத்தில் ஆகாசத்தின் அம்சங் கூடினதற்கு அடையாளம்: இந்த அந்தக்கரணமும் ஆகாசத்தைப்போலச் சகலமான கேள்விக்கும் இடங்கொடுத்துத் தரிக்கின்றது; இப்படித் தரிக்கின்ற விருத்திக்கு உள்ளம் என்று பெயர்.

இந்த அந்தக்கரணத்தில் வாயுவின் அம்சங் கூடினதற்கு அடையாளம்: இந்த அந்தக்கரணமும் வாயுவைப்போல அலைகின்றது; இப்படி யலைகின்ற விருத்திக்கு மனமென்று பெயர்.

இந்த அந்தக்கரணத்தில் அக்கினியின் அம்சங் கூடினதற்கு அடையாளம்: இந்த அந்தக்கரணமும் அக்கினியைப்போல இஃது இன்னதென்று விளக்குவிக்கின்றது;

இப்படி விளக்குவிக்கின்ற விருத்திக்குப் புத்தி யென்று பெயர்.

இந்த அந்தக்கரணத்தில் அப்புவின் அம்சங் கூடின தற்கு அடையாளம்: இந்த அந்தக்கரணமும் அப்புவைப் போல விஷயங்களில் பற்றி யிழுக்கின்றது; இப்படி யிழுக் கின்ற விருத்திக்குச் சித்தம் என்று பெயர்.

இந்த அந்தக்கரணத்தில் பிருதிவியின் அம்சங் கூடி னதற்கு அடையாளம்: இந்த அந்தக்கரணமும் பிருதிவி யைப் போலக் கடினமாக நின்று நானென்று அபிமானிக் கின்றது: இப்படி அபிமானிக்கின்ற விருத்திக்கு அகங்காரம் என்று பெயர்.

ஞானேந்திரியத்தின் தன்மையைக் கூறல்.

9. இன்னும் ஆகாச முதலிய பஞ்ச பூதங்களினுடைய சாத்விகாம்சத்திலே பூதத்திற்கு ஒவ்வொரு மாத்திரை எடுத்துத் தனித்தனியே வைத்தது சுரோத்திராதி ஞானே ந்திரிய மென்று சொல்லப்படும்.

இவற்றுள் சுரோத்திரம் ஆகாசத்தின் அம்சமானபடியி னாலே ஆகாசத்தின் குணமான சப்தமாத்திரத்தை யறியும்.

துவக்கு வாயுவின் அம்சமானபடியினாலே வாயுவின் குணமான பரிசமாத்திரத்தை யறியும்.

சட்சு அக்கினியின் அம்சமானபடியினாலே அக்கினி யின் குணமான ரூபமாத்திரத்தை யறியும்.

சிங்குவை அப்புவியின் அம்சமானபடியினாலே அப்பு வின் குணமான ரசமாத்திரத்தை அறியும்.

ஆக்கிராணம் பிருதிவியின் அம்ச மானபடியினாலே பிருதிவியின் குணமான கந்தமாத்திரத்தை யறியும்.

இப்படி ஐந்தும் ஒன்றோடொன்று கூடாதபடியினாலே ஒன்று மற்றொன்றன் குணத்தைக் கிரகிக்க அறியாது. அந்தக்கரணத்தில் ஐந்து மாத்திரையு மொன்றாய்க் கூடினதைக் கொண்டு அந்த ஐந்திந்திரியத்தினாலும் ஐந்து விஷயங்களையும் அறியும். இந்தச் சத்துவ குணத்தி லுண்டான அந்தக்கரணம் ஐந்தும், ஞானேந்திரியம் ஐந்தும் ஆகப் பத்தும் சாத்விக அம்சமானபடியினாலே ஞானசாதனமாயின.

பிராணாதி வாயுவின் தன்மையைக் கூறல்.

10. இன்னும் ஐந்து பூதத்தினுடைய இராஜதாம்சத்திலே பூதத்திற்கு ஒவ்வொரு மாத்திரை யெடுத்து ஒன்றுக் கூட்டிவைத்தது வியாணாதி பஞ்ச வாயுக்களாம்.

இவற்றுள், வியானவாயு ஆகாசத்தின் அம்சமானபடியினாலே ஆகாசத்தைப் போலச் சர்வாங்கமும் வியாபித்திருக்கும்.

பிராணவாயு வாயுவின் அம்சமானபடியினாலே வாயுவைப்போல இருதயத்திலிருந்து நாசியாதி பரியந்தம் அலையும்.

அபானவாயு அக்கினியின் அம்சமானபடியினாலே அக்கினியைப் போலச் சாடராக்கினியாக உஷ்ணித்துக்கொண்டு குதத்தைப் பற்றிநின்று உண்ட அன்னபானாதிகளை ஜீரணிப்பிக்கும்.

சமானவாயு அப்புவின் அம்சமானபடியினாலே சரீர நடுவான நாபித்தானத்தில் நின்று உண்ட அன்னபானாதி ரசங்களைச் சகல நாடிகளிலும் அப்புவைப்போல இழுக்கும்.

உதானவாயு பிருதிவியின் அம்சமானபடியினாலே கண்டத்தைப்பற்றிப் பிருதிவியைப்போலக் கடினமாக நின்று உண்ட அன்னபானாதிகளைக் கடையும்.

இந்தப் பஞ்ச வாயுக்களையுமன்றி வாந்திபண்ணுவிக்கின்றவன் நாகனென்றும், இமைத்து விழிப்பிக்கின்றவன் கூர்மனென்றும், குறுகுறுத்துத் தும்மச்செய்கின்றவன் கிரிகரனென்றும், கொட்டாவிகொள்ளச் செய்கின்றவன் தேவதத்தனென்றும், வீங்குவிக்கின்றவன் தனஞ்செயனென்றும் வேறே ஐந்து வாயுக்களுண்டென்று சிலர் சொல்லுவர். இந்த ஐந்தும் பிராணனுடைய தொழிலானபடியினாலே வேறல்ல.

கன்மேந்திரியத்தின் தன்மையைக் கூறல்.

11. இன்னும் ஆகாசமுதற் பஞ்ச பூதங்களினுடைய இராஜதாம்சத்திலே பூதத்திற்கு ஒவ்வொரு மாத்திரையெடுத்துத் தனித்தனியே வைத்தது வாக்காதி கன்மேந்திரியமென்று சொல்லப்படும்.

இவற்றுள், ஆகாசத்தினிடமாக வாக்கு வசனிக்கும்; வாயுவினிடமாகப் பாணி இடுதல் ஏற்றல் செய்யும்; அக்கினியினிடமாகப் பாதம் நடக்கும்; அப்புவினிடமாகப் பாயுரு மலஜலாதிகளை வெளியிலே தள்ளும்; பிருதிவியினிடமாக உபஸ்தம் சுகத்தைப் பண்ணும்.

இவைகளும் தனித்தனியே யிருத்தலால் வேறு தொழில் செய்யமாட்டா. வியானாதி வாயுக்கள் ஐந்து மாத்

திரையு மொன்ருய்க் கூடினது கொண்டு கன்மேந்திரியம் ஐந்தின் வழியினுலும் ஐந்து தொழில்களைச் செய்து முடிக்கும். இந்தவாயுக்கள் ஐந்தும், கன்மேந்திரியங்கள் ஐந்தும் ஆகப் பத்தும் இராசதாம்ச மானபடியினுல் கிரியாசாதனமாயின.

சூட்சும சரீரத்தின் தன்மையைக் கூறல்.

12. அந்தக்கரணம் ரு-ம், ஞானேந்திரியம் ரு-ம், வாயுக்கள் ரு-ம், கன்மேந்திரியம் ரு-ம், ஆக உ0 தத்துவமும் சூட்சுமசரீரமென்று சொல்லப்படும். இந்தச் சூட்சும சரீரம் மாயாப் பிரதிபிம்பனுன ஈசுவரனுல் அவித்தையாப் பிரதிபிம்பமா யிருக்கின்ற சீவர்களனேகராகையால் அவர்களொவ்வொருவருக்கும் ஒவ்வொன்ருகச் சிருட்டித்துக் கொடுக்கப்பட்டது. அப்போது பஞ்ச பூதங்களின் சாத்விகாம்சமும் இராசதாம்சமும் செலவழிந்தன; தாமதாம்சம் மாத்திரம் மிச்சமாயிருந்தது. சூட்சும சரீரம் வாங்காதவர்களெல்லாம் இன்னுமொரு சிருட்டிக்காகட்டுமென்று இருந்தார். இப்படி சூட்சும சரீர கற்பனை சொல்லப்பட்டது.

தூல பூதத்தின் தன்மையைக் கூறல்.

13. இனித் தூலபூத உற்பத்தி சொல்லுகிறேம். அஃதெங்ஙனமெனின்:—மிஞ்சின தமோம்சமா யிருக்கின்ற ஐந்து பூதங்களுள் ஒவ்வொன்றையும் இரண்டிரண்டாகப் பகுத்து, முகற்பாதி ஐந்தனுள் ஒவ்வொன்றையும் நந்நான்காகப் பகுத்து, இரண்டாம் பாதி ஐந்தனுள் தன் அம்சக் (பாகத்) துடனே கூட்டாமல் மற்ற நான்கு பூதத்துடனும் அரைக்கால் அரைக்கால் மாத்திரையாக (ஒன்றிலெட்டு

லொருபாகமாக)க் கொடுக்கிறது பஞ்சீகரணமென்று சொல்லப்படும்.

இப்படிப் பஞ்சீகரணம் பண்ணின தூல பூதங்களிலே ஆகாசத்திலே பரிச ரூப ரச கந்தமாகிய நான்கு குணமும் வியாப்பியமான (வெளிப்படா தடங்கியிருக்கின்ற) படியினால் அதிருசியமாய்ப் (இந்திரியத்திற்கு விஷயமாகாது) போக நிஜகுணமாகிய சப்தமும், வாயுவிலே ரூப ரச கந்தமாகிய மூன்று குணமும் வியாப்பியமானபடியினால் அதிருசியமாய்ப் போகக் காரண குணமாகிய சப்தமும் நிஜகுணமாகிய பரிசமும், அக்கினியிலே ரச கந்தமாகிய இரண்டு குணமும் வியாப்பியமானபடியினால் அதிருசியமாய்ப் போகக் காரண குணமாகிய சப்த பரிசமும் நிஜகுணமாகிய ரூபமும், அப்புவிலே கந்தகுணம் வியாப்பிய மானபடியினால் அதிருசியமாய்ப் போகக் காரணகுணமாகிய சப்த பரிச ரூபமும் நிஜகுணமாகிய ரசமும், பிருதிவியிலே காரணகுணமாகிய சப்த பரிச ரூப ரசமும் நிஜகுணமாகிய கந்தமும் தோன்றின.

தூலசரீரத்தின் தன்மையைக் கூறல்.

14. சூட்சும பூதங்களினின்றும் சூட்சும சரீரங்கள் பிறந்தாற்போலப் பஞ்சீகரணம் பண்ணின தூல பூதங்களினின்றும் ஆறு தத்துவமாய் நால்வகைப் பிறப்பாய் எழுவகைச் சாதியா யிருக்கின்ற தூல சரீரங்கள் பிறந்தன.

15. இவற்றுள், ஆறு தத்துவமாவன எவையெனின்: சர்மம், உதிரம், மாமிசம், சநாயு, அத்தி மச்சை என்பனவாம்.

நால்வகைத் தோற்றமாவன எவையெனின்:—சராயுசம், அண்டசம், சுவேதசம், உத்பிசம் என்பனவாம்.

மூவகைச் சாதியாவன எவையெனின்:—இகலோக பரலோக புத்தி (இவ் வுலகத்தி னியல்பையும் சுவர்க்கத்தி னியல்பையும் ஆராய்ந்தறியும் மன வுணர்ச்சி) இருவகையுங் கொடுக்கின்ற மானுட சரீரம் உத்தம ஜாதி. பரலோக புத்தியை மறைத்து இகலோக புத்தியை மாத்திரங் கொடுக்கின்ற பசு பட்சி முதலானவை மத்திமஜாதி. இவ்விரண்டு லோகத்துப் புத்தியையும் மறைத்திருக்கின்ற மரங் கொடி செடி முதலியன அதமசாதி. இப்படிப் பிருதிவி தத்துவமாயிருக்கின்ற பூலோகத்திற் கண்டாற்போல அப்பு, அக்கினி, வாயு, ஆகாச மெனப்பட்ட தத்துவங்களிலும் நிரைநிரையே (முறை முறையே) யிருக்கின்ற பிதிர்லோக - தெய்வலோக-யட்சகந்தருவலோக-சித்தர் லோகங்களிற் றோன்றுகிற நட்சத்திரம் சந்திரன் முதலான பிதிர்க்கள், சூரியன் முதலான தேவதைகள், கந்தருவர் சித்தர் எனப்பட்டவர்க ளெல்லாம் உத்தம ஜாதி. காமதேனு, அயிராவதம், அன்னம், கருடன் முதலாயின மத்திமஜாதி. கற்பகவிருட்சம், பாரிசாத முதலாயின அதமஜாதி.

கோசத்தின் தன்மையைக் கூறல்.

16. இந்தத் தூலசரீரமே அன்னமய கோசமாம். சூட்சும சரீரம் மூன்று கோசமா யிருக்கும். அஃதெங்ஙன மெனின்:—பிராணவாயுவுங் கன்மேந்திரியமுங் கூடிப் பிராணமய கோசமாம். மனமும் ஞானேந்திரியமுங் கூடி மனோமய கோசமாம். புத்தியும் ஞானேந்திரியமுங் கூடி விஞ்ஞானமய கோசமாம். காரணசரீரமே ஆனந்தமய கோசமாம். இப்படிப் பஞ்சகோசஞ் சொல்லப்பட்டன.

தூலசரீரத்தில் சூக்குமசரீர மிருக்கும் வகையைக் கூறல்.

17. ஆறுதத்துவமா யிருக்கின்ற தூலசரீரத்திலே இருபது தத்துவமா யிருக்கின்ற சூட்சுமசரீர மிருக்கின்ற தெப்படி யெனின்:—

கன்மேந்திரியங்களுள் வாக்கும், ஞானேந்திரியங்களுள் சிங்ஙுவையும் வாயி லிருக்கும்; வாயுக்களுள் உதானவாயுவும், அந்தக்கரணத்துள் மனமும் கண்டத்தி லிருக்கும்; பிராணவாயுவும், புத்தியும் இருதயத்தி லிருக்கும்; சமானவாயுவும், சித்தமும் நாபியி லிருக்கும்; அபானவாயுவும், பாயுருவும் குதத்தி லிருக்கும்; வியானவாயுவும், தவக்கும், அகங்காரமும் சர்வாங்கமும் வியாபித்திருக்கும்; உச்சியிலே உள்ளமும், கருவிழி நுனியிலே சட்சு இந்திரியமும், காதிற்குள்ளே சுரோத்திர இந்திரியமும், மூக்கு நுனியிலே ஆக்கிராண இந்திரியமும் கழுத்திற்குமேல் தனித்தனியே யிருக்கும். கழுத்திற்குக் கீழே கை கால் குய்யங்களில் யாணிபாதம் உபஸ்தமென்னு மூன்றுந் தனித்தனியே யிருக்கும். இப்படி ஸ்தூலசரீர தத்துவம் சு-ம், அதிற் குடிபுகுந்த சூட்சுமசரீர தத்துவம் உ௦-ம் ஆகத் தத்துவம் உசு-ம் பஞ்ச பூதத்தின் காரியமானபடியினாலே ஒருமைப்பாடாகக் காரிய சரீரமென்று சொல்லப்படும்.

ஜீவ பரியாய நாமமும், பிரஹ்ம பரியாய நாமமுங் கூறல்.

18. காரண சரீரத்தோடு சிதாபாசன் ஜாக்கிரத்திலே இந்த (தூலசரீர தத்துவம் ஆறு, சூக்குமசரீர தத்துவம் இருபது என்னும்) இருபத்தாறு தத்துவத்துடனே கலந்து நின்றபோது விசுவனென்றும் வியவகாரிய ஜீவனென்றும் சொல்லப்படும்.

சொப்பனத்திலே தூல சரீரத்தைக் கைவிட்டு அந்தக்காரணத்துடனே கூடிநின்றபோது தைஜசனென்றும், பிராதிபாசிக ஜீவனென்றும், சொப்பன கற்பிதனென்றுஞ் சொல்லப்படும்.

சுழுத்தியிலே காரியசரீரதத்துவம் இருபத்தாறையுங் கைவிட்டுக் காரண சரீரத்தை மாத்திரம் பொருந்தியிருக்கும்போது பிராஞ்ஞனென்றும், பாரமார்த்திக ஜீவனென்றும் சொல்லப்படும்.

பிரஹ்ம சைதன்னியம் ஜாக்கிரத்திற்குச் சாட்சியாயிருக்கும்போது ஜீவாத்மாவென்றும், சொப்பனத்திற்குச் சாட்சியாயிருக்கும்போது அந்தராத்மாவென்றும், சுழுத்திக்குச் சாட்சியாயிருக்கும்போது பரமாத்மாவென்றும், அவஸ்தாத்திரய (ஜாக்கிர சொப்பன சுழுத்தியென்னு மூன்றற்கும்) சாட்சியாயிருக்கும்போது ஞானாத்மா என்றும், கூடஸ்தன் என்றும் சொல்லப்படும்.

இப்படி ஜீவனுக்கு மூன்று சரீரமும் மூன்றவஸ்தையுஞ் சொல்லப்பட்டன.

ஈசுவரனது சரீராதிகளைக் கூறல்.

19. இனி, ஈசுவரனுக்கு (ஸ்தூல சூட்சும காரணமென்னும்) மூன்று சரீரமும், (ஜாக்கிர சொப்பன சுழுத்தி என்னும்) மூன்றவஸ்தையும் சொல்லப்படுகின்றன. லோக கற்பனையா (உலக வியவகாரமா) கத் தோற்றுகின்ற ஸ்தூல பஞ்ச பூதங்களும் அவற்றிற் றோன்றின மூன்று ஜாதியாயிருக்கின்ற ஸ்தூல சரீர சமஷ்டியுங் கூடியது ஈசுவர ஸ்தூலசரீரமென்றும் விராட்டென்றுஞ் சொல்லப்படும்.

இதனு (ஸ்தூல சரீரத்து)டனே கூடி ஜாக்கிராவஸ்தை யைப் பொருந்தியிருக்கின்ற ஈசுவரன் வைசுவானரனென் றும், இந்த இருவகைக்கும் (ஸ்தூலசரீர சமஷ்டிக்கும் ஜாக் கிராவஸ்தைக்கும்) அதிஷ்டானமா யிருக்கின்ற சைதன்யம் பிரஹ்மா வென்றுஞ் சொல்லப்படும்.

சூட்சும பூதங்களைந்தும் அவற்றிற் றோன்றின சூட் சும சரீர சமஷ்டியுங் கூடியது ஈசுவர சூட்சும சரீரமென் றும், இரணியகர்ப்பமென்றும் சொல்லப்படும்.

இத(சூட்சும சரீரத்தி)னுடனே கூடிச் சொப்பனவஸ் தையைப் பொருந்தியிருக்கின்ற ஈசுவரன் சூத்திராத்மா என்றும், இந்த இருவகைக்கும் (சூட்சும சரீரத்திற்கும் சொப்பனவஸ்தைக்கும்) அதிஷ்டானமா யிருக்கின்ற சைத ன்யம் விஷ்ணு (வியாபகமா யிருப்பவன்) என்றுஞ் சொல் லப்படும்.

இந்த ஸ்தூல சூட்சும மிரண்டின் வாசனை (ஸ்தூல சூட்சும பூதங்களை வெளிப்படுத்தற்குரிய காரணத்தன்மை) யுடனே கூடிய மாயை ஈசுவர காரணசரீரமென்றும், அவ் வியாகிருத மென்றுஞ் சொல்லப்படும்.

இத (காரணசரீரத்தி)னுடனே கூடிச் சுழுத்தியவஸ் தையைப் பொருந்தியிருக்கின்ற ஈசுவரன் அந்தரியாமி என்றும், இந்த இருவகைக்கும் (காரண சரீரத்திற்கும் சுழுத்தி யவஸ்தைக்கும்) அதிஷ்டானமா யிருக்கின்ற சை தன்யம் உருத்திரன் (சம்சாரரோகத்தை யொழிப்பவன்) என்றுஞ் சொல்லப்படும்.

ஜீவன் தன் மூன்றவஸ்தையிலுந் தன் மூன்று சரீரமாக விருக்கின்ற இருபத்தேழு (தூலசரீரதத்துவம் 6, சூட்சுமசரீர தத்துவம் 20, காரணசரீர தத்துவம் 1, ஆக 27) தத்துவத்துடனும் நானென்று கலந்து நிற்கின்றாற்போல ஈசுவரனுந் தன் மூன்றவஸ்தையிலும் தன மூன்று சரீரமாயிருக்கின்ற முப்பத்திரண்டு (சமஷ்டி ஸ்தூலசரீரதத்துவம் 6, சமஷ்டி சூட்சுமசரீரதத்துவம் 20, இவற்றின் வாசனையுடன் கூடிய காரண சரீரமான மாயை 1, ஆகாயாதி பூதங்கள் 5, ஆக 32) தத்துவத்துடனும் கலந்து நிற்பன்.

ஜீவசேதன முதலியவற்றின் வியாபகத்தைக் கூறல்.

20. ஆகையினால், சிதாபாசன் தன் சரீரமாத்திரமே கலந்து நிற்பன்.

ஈசுவரன் தன்னுடைய சரீரமாகிய சகல சரீரங்களோடுஞ் சகலப் பிரபஞ்சங்களோடுங் கலந்து நிற்பன். இந்த இருவகைக்குஞ் (சிதாபாசனுக்கும் ஈசுவரனுக்கும்) சாட்சியா யிருக்கின்ற பிரஹ்மசைதன்யம் சகல சரீரத்திலுஞ் சகலப் பிரபஞ்சத்திலும் நிறைந்து அப்பாலும் பத்துத் திக்கையும் அதிக்கிரமித்து (மீறி) எல்லையற் றிருக்கும்.

தத்துவ வியவகாரங்களைக் கூறல்.

21. ஜீவனுக்கு ஸ்தூலசரீர வியவகாரத்திற்கு அன்னமயமான சட்கோசதத்துவம் 6, சூட்சும சரீரதத்துவம் 20, ஜீவன்-ஈசுவரன்-அவித்தை-வித்தை-பிரஹ்மம் ஆக 5; ஆகத் தத்துவம் 31.

சூட்சுமசரீர வியவகாரத்திற்குச் சூட்சும சரீரதத்துவம் 20; ஜீவன், ஈசுவரன், அவித்தை, வித்தை, பிரஹ்மம் ஆக 5; ஆகத் தத்துவம் 25.

காரணசரீர வியவகாரத்திற்கு ஜீவன், ஈசுவரன், அவித்தை, வித்தை, பிரஹ்மம் ஆகத் தத்துவம் 5.

ஜீவ வியவகாரத்திற்கு ஜீவன், ஈசுவரன், பிரஹ்மம் ஆகத் தத்துவம் 3.

சாட்சி வியவகாரத்திற்குச் சாட்சி 1. ஈசுவரனுக்கு ஸ்தூலசரீர வியவகாரத்திற்குச் சமஷ்டி அன்னமயகோச தத்துவம் 6; சமஷ்டி சூட்சுமசரீர தத்துவம் 20; சமஷ்டி ஜீவன், அவித்தை ஆக 2; ஈசுவரன், வித்தை, பிரஹ்மம் ஆக 3; ஸ்தூலபூதம் 5; ஆகத் தத்துவம் 36.

சூட்சுமசரீர வியவகாரத்திற்குச் சமஷ்டி சூட்சுமசரீர தத்துவம் 20; சமஷ்டிஜீவன், அவித்தை ஆக 2; சூட்சும பூதம் 5; ஈசுவரன், வித்தை, பிரஹ்மம் ஆக 3; ஆகத் தத்துவம் 30.

காரணசரீர வியவகாரத்திற்கு ஈசுவரன், வித்தை, பிரஹ்மம் ஆகத் தத்துவம் 3.

ஈசுவர வியவகாரத்திற்கு ஈசுவரன், பிரஹ்மம் ஆக 2.

பிரஹ்ம வியவகாரத்திற்குப் பிரஹ்மம் 1.

இந்திரிய வியவகாரத்திற்கு இந்திரியம் 1; சட்கோச தத்துவம் 6; அந்தக்கரணம் 5; வாயு 5; ஜீவன், ஈசுவரன், அவித்தை, வித்தை, பிரஹ்மம் ஆக 5; ஆகத் தத்துவம் 22.

மனோராஜ்ய (மனோ வியாபார) வியவகாரத்திற்கு (உள்ளம், மனம், புத்தி, சித்தம், அஹங்காரம் என்னும்) அந்தக்கரணம் 5; ஜீவன், ஈசுவரன், அவித்தை, வித்தை, ப்ரஹ்மம் ஆக 5; ஆகத் தத்துவம் 10.

இப்படித் தத்துவங்களின் தோற்றமும் (சிருஷ்டியும்), நிலை (ஸ்திதி) யுஞ் சொல்லப்பட்டன.

தத்துவங்களின் லயக்கிரமங் கூறல்.

22. இனித் தத்துவங்க ளொடுங்கும் (தத்தங் காரணங்களு ளடங்குகின்ற) வழி சொல்லுகின்றோம். அஃதெங்ஙன மெனின்:—

சகல ஜீவர்களிடத்திலு மிருக்கின்ற ஸ்தூல சரீரங்களனைத்தும் தமக் காதாரமான ஸ்தூல பூதங்களிலே மடிந்து (முன்னிலைமை விட்டுப்) பூதமாத்திரமாக ஒடுங்கும். இந்த ஸ்தூல பூதங்களும் பஞ்சீகாணம் (கலப்பு) விட்டுத் தன் மாத்திரையான (சூட்சுமமான) தமோகுண பூதங்களாக மிஞ்சும். அப்போது கேவலம் இரணியகர்ப்பாவஸ்தை (சூட்சும பூதங்களா யிருக்கும் நிலை) என்று சொல்லப் படும். சூட்சுமசரீர தத்துவங்க ளிருபதுங் கட்டு (நிலை) விட்டுப் பூதங்களினுடைய சத்துவகுணமும் இராஜோ குணமுமாக ஒடுங்கும். அஃது எங்ஙனமெனின்:—

சகலப் பிராணிகளிடத்திலு மிருக்கின்ற அகங்காரமும், ஆக்கிராணமும், உதானனும், உபத்தமும் பிருதிவியி லொடுங்கும். சித்தமும், சிங்குவையும், சமானனும், பாயுரு

வும் அப்புவி லொடுங்கும். புத்தியும், சட்சுவும், அபான னும், பாதமும் அக்கினியி லொடுங்கும். மனதும், துவக் கும், பிராணனும், பாணியும் வாயுவி லொடுங்கும். உள்ள மும், சுரோத்திரமும், வியானனும், வாக்கும் ஆகாசத்தி லொடுங்கும். அப்போது பழையபடியே முக்குண பூதங்க ளாம். இந்தச் சூக்ஷ்ம பூதங்களுள், பிருதிவி அப்புவிற் கரைந் தொடுங்கும். அப்புவும் அக்கினியிற் சுவறி (வற்றி) யொடுங்கும். விளக்குப்போல அக்கினியும் வாயுவி லணைந் தொடுங்கும். வாயுவும் ஆகாசத்தி லோய்ந் தொடுங்கும். ஆகாசமும் விட்சேப சத்தியி லொடுங்கும். ஆவரணசத்தி யும் விட்சேப சத்தியும் மூலப்பிரகிருதியின் தமோகுண மாத்திரமாய், ஆலமரம் ஆலவித்தி லொடுங்கினாற்போல, இன்னுமொரு சிருஷ்டிக்கு வித்தாக மாயையிலும் அவித் தையிலும் ஒடுங்கும். அந்த மாயையும் அவித்தையும் அதி நுண்மையான (மிகவும் சூக்ஷ்மமான) மூலப்பிரகிருதி யென்று சொல்லப்படும் விந்து தத்துவத்தி லொடுங்கும். அந்த விந்துவும் பாம்பென்கிற பெயர் போய்ப் பழுதையாய் (கயிறாய்)க் கண்டாற்போலத் தனக்கு அதிஷ்டானமான ப்ரஹ்ம சைதன்ய மாத்திரமாக வொடுங்கும். இப்படிப் பொய்யெல்லாம் (தேகாதிப் பிரபஞ்ச மெல்லாம்) மெய்ப் பொருளொன்றாகக் கண்டு அதுவே சுபாவசித்தமாய் நிஜ மாக இருக்கின்ற தன் வடிவென (தனது நிஜவடிவென)க் கண்டு தெளிந்து கவலை (தேகாதிப் பிரபஞ்சத்தா லுண்டா கின்ற வருத்தம்) கெட்டிருக்கின்றவனே ஜீவன் முத்தன். இப்படித் தத்துவங்களின் ஒடுக்கஞ் சொல்லப்பட்டது.

தத்துவ வகையைக் கூறல்.

23. இப்படித் தோன்றி யொடுங்குகின்ற தத்துவம்
36. அஃது எங்ஙன மெனின்:—பூதம் 5, ஸ்தூலசரீர தத்து
வம் 6, சூட்சுமசரீர தத்துவம் 20, காரண சரீரமான
மாயை, அவித்தை ஆக 2, இவற்றிற் பிரதிபிம்பித்த ஈசுவரன்
ஜீவன் ஆக 2, இவற்றிற்கெல்லாம் அதிஷ்டான சைதன்ய
மா யிருக்கின்ற ப்ரஹ்மம் 1, ஆகத் தத்துவம் 36.

பொது தத்துவம் இன்னதென்றும், சிறப்புத் தத்துவம் இன்னதென்றும் கூறல்.

24. இவற்றுள்: பூதம் 5, மாயை 1, மாயாப் பிரதி
பிம்பரான ஈசுவரன் 1, ப்ரஹ்மம் 1, ஆக இந்த எட்டுஞ்
சகலப் பிராணிகளாலும் சமுதாயமாக (பொதுவாக) அநு
பவிக்கப்படும். ஏனைய இருபத்தெட்டும் அந்தந்தப் பிராணிக
ளால் பிரதக்காக (வெவ்வேறாக) அநுபவிக்கப்படும். அஃ
தெங்ஙன மெனின்:— பிருதிவி தத்துவம் ஒன்று இறக்கில்
யாவருக்கும் ஆகார மில்லை; மழை மறுக்கில் யாவருக்குஞ்
ஜல மில்லை; தேயு இல்லா திருந்தால் பாகம் (உணவுப் பொ
ருள்கள் உண்ணுவதற்குப் பக்குவமாதல்) இல்லை; வாயு
வியக்க மில்லாவிட்டால் வாடை (வாடைக்காற்று), தென்றல்
(தென்றற்காற்று) இல்லை; ஆகாச மிறக்கில் ஒருவருக்கும்
அவகாசம் (இடம்) இல்லை. மாயையும் மாயாப்பிரதிபிம்பரு
மிறக்கிற் சகல சமயத்திற்குந் தெய்வ மில்லை; பிரஹ்ம
மில்லையாயின் ஒருவருக்கும் அறிவில்லை. ஆகையால், இந்த

எட்டும் எல்லாருக்குஞ் சமுதாயமாம். பிரதக் கெங்ஙன மெனின், (தனித்தனியா யநுபவித்தற் குரியவை யென்பது எப்படி யென்றால்):—ஒருவனுக்கு ஸ்தூலசரீர மிறக்கில் யாவருக்கும் ஸ்தூலசரீரம் இறவாதபடியினாலும், சூக்ஷ்ம சரீரத்தி லொருவனுக்கு அங்க வைகல்லியம் (உறுப்புக் குறைவு) வந்தால் யாவருக்கும் வாராதபடியினாலும், முந்தரா யிருக்கின்ற சுகர் வாமதேவர் முதலானோருக்கு அவித்தையும் ஜீவனு மிறந்துபோயிருக்க மற்றையோருக் கெல்லாம் அவித்தையும் ஜீவனு மிறவாதபடியினாலும், இந்த இருபத்தெட்டுத் தத்துவமும் ஒவ்வொருவனுக்கும் பிரதக் கென்பதிற் சந்தேகமே யில்லை.

முப்பத்தாறுந் தத்துவம் ஆத்மவடிவ சிவம் என்பதை விளங்கக் கூறல்.

25. இந்தத் தத்துவம் முப்பத்தாறனுள், எப்போதுந் தானாகவே காணப்படுகிற தத்துவம் 1, எப்போதுந் தனக்கு அன்னியமாகவே காணப்படுகிற தத்துவம் 7, தானாகவும் தனக்கு அன்னியமாகவும் அநுபவிக்கப்படுகிற தத்துவம் 28, அஃதெங்ஙன மெனின்:—அவஸ்தாத்திரய சாக்ஷியா யிருக்கின்ற ப்ரஹ்ம சைதன்யம் எல்லா அவஸ்தைகளினும் தானாகவே விளங்குகையினாலும், மற்றத் தத்துவங்கள் போலத் தனக்கு அந்நியமாக விளங்காமையினாலும், ப்ரஹ்ம சைதன்ய மொன்றுமே தானாக விருக்கின்றது. பஞ்சபூதம், மாயை, மாயாப் பிரதிபிம்பமென்னு மிவ்வேழின் தொழிலான வெட்டு, குத்து, உழவு, (ஈசுவரனுடைய

கிருத்தியமான) பஞ்சகிருத்தியம், தசாவதார முதலானவை யொருகாலுந் தன்னுடைய தொழில்களாகக் காணப்படா மையின் இந்த ஏழு தத்துவமுந் தனக்கு அன்னியமே யல்லாமல் தானாகமாட்டா. மற்ற இருபத்தெட்டுத் தத்துவங்களுள், நான் பிராஹ்மணன், நான் க்ஷத்திரியன், நான் வைசியன், நான் சூத்திரன், நான் பிரஹ்மசாரி (ஆசிரியனிடத்தோதி விரதங்காத்து விவாகமின்றி யிருப்பவன்), நான் கிருகஸ்தன் (இல்லறத்தில் வழுவாது மனையாளோடு கூடி வாழ்பவன்), நான் வானப்பிரஸ்தன் (இல்லறத்தை விட்டு மனையாளோடாயினும் தனித்தாயினும் வனத்திற் சென்று தவஞ் செய்பவன்), நான் சந்நியாசி (முற்றத் துறந்தவன்), நான் ஆண், நான் பெண், நான் கரியன், நான் சிகப்பன், நான் கட்டையன், நான் நெட்டையன், நான் பருத்தேன், நான் இளைத்தேன் என்று தானாக வழங்குகின்ற ஸ்தூல சரீரமாகிய ஆறு தத்துவமும்; மற்றொரு வேளையிலே தனக்குப் புறம்பு (வேறு) பட்டு என் மாடு என் கன்றென்றாற் போல என் சரீரம் பருத்தது, என் சரீரம் இளைத்தது, என் மயிர் நரைத்தது, என் சரீரம் பிறந்து இத்தனை நாள் ஆயிற்று என்று தான் வேறு ஸ்தூல சரீரம் வேறாக வழங்குகின்றபடியினாலும்; நான் கண்டேன், கேட்டேன், தொட்டேன், போகித்தேன், கொடுத்தேன், வாங்கினேன், நடந்தேன், புசித்தேன், சிந்தித்தேன், நிச்சயித்தேன், இந்தப் பஞ்சத்திற்கு (கருப்பிற்கு) ஜீவித்தேனென்று தானாக வழங்குகின்ற சூட்சுமசரீர தத்துவம் இருபதும்; மற்றொரு வேளையிலே தனக்குப் புறம்புபட்டு என் வீடு, என்னுடை

மை என்றாற்போல என் கண், என் காது, என் மூக்கு, என் நாக்கு, என் கை, என் கால், என் மனம், என் புத்தி, என் அகங்காரம், என் சித்தம், என் பிராணனென்று தான் வேறு அவை வேறாக வழங்குகின்றபடியினாலும்; நான் அறியேன் அறிவேனென்று தானாக வழங்குகின்ற அஞ்ஞானமுஞ் சிதாபாசனும்; மற்றொரு வேளையிலே தனக்குப் புறம்புபட்டு என் அஞ்ஞானம், என் ஜீவனென்று வழங்குகின்றபடியினாலும், இந்த இருபத்தெட்டுத் தத்துவமுந் தானாகவுந் தனக்கு அன்னியமாகவும் வழங்கப்படுதல் சித்தம்.

இப்படிச் சொன்ன குருவைப் பார்த்துச் சிஷ்யன் விநய பூர்வகமாய்க் கேட்பதாவது:— சுவாமி! இந்த இருபத்தெட்டுத் தத்துவமும் தானான சாட்சியைப்போல ஒருதன்மையாகத் தோற்றவேண்டுமே யல்லாமற் பஞ்ச பூதத்தைப் போலத் தனக்கு அன்னியமாகக் காணக் கணக்கி (காரணமி)ல்லை. இந்த இருபத்தெட்டுந் தனக்கு அன்னியமேயான லெப்போதும் புறம்புபட்டே யிருக்க வேண்டுமல்லாமல் தானாக வழங்கக் கணக்கில்லை. அவை தானுமாய்த் தனக்கு அன்னியமுமா யிருக்கு மென்பது இருட்டாதித்தன் (இருட்டு வடிவ சூரியன்) என்றாற்போல் விருத்தமா மென்கிற சங்கைக்கு (ஆட்சேபத்திற்கு)க் குரு சொல்லுகிறார்: பரமார்த்தமாக (உண்மையாக) த் தானென்கிற தொருவகையும், அத்தியாசத்தி (மயக்கத்தி) னாலே தானென்கின்ற தொருவகையும் ஆக இருவகையுமுண்டு.

சாட்சி சைதன்யத்தைத் தான் என்கின்றது பரமார்த்த மல்லாமல் உபசாரமல்ல. தனக்கு அன்னியமா யிருக்கின்ற இந்த இருபத்தெட்டையும் தான் என்கின்றது, கட்டையைக் கள்ளனென்றாற் போலவும், பழுதையைப் பாம்பென்றாற் போலவும், புத்திர தாராதிகளை (பிள்ளை பெண்சாதி முதலானவர்களை)த் தானென்றாற் போலவும் மயக்கமேயல்லாமல் உண்மையல்ல; ஆகையினால், அஞ்ஞான காலந் தொடங்கித் தானல்லவென்று காணப்பட்ட தத்துவம் ஏழு; இப்போது இப்படிப்பட்ட விவேகம் பண்ணின பிற்பாடு தானல்லவென்று காணப்பட்ட தத்துவம் 28, ஆக இந்த முப்பத்தைந்து தத்துவங்களையும் அததற்குச் சொன்ன குணங் குறிக (சிறப்பியலென்னும் அடையாளங்க)ளோடே கூடக் காண்கின்ற அறிவு, கடத்தைப் பார்க்கின்றவன் கடத்திற்குப் புறம்பாகவே இருந்து கடத்தைப் பார்க்கின்றது போல, இந்த முப்பத்தைந்து தத்துவங்களையுங் காண்கின்ற முப்பத்தாறுந் தத்துவமாகிய பேரறிவு என் றுணர்ந்து, அது தானென் றறிந்து (தனதெதார்த்த வடிவமென் றுள்ளவாறு நிர்விகற்ப சமாதி வாயிலாக அறிந்து) அதுதானே பிரஹ்மமென்று தெளிந்தவனே பிரஹ்ம தரிசனமுடைய ஜீவன்முத்த னென்று சொல்லப்படும்.

பந்த மோட்சங்களின் காரணத்தைக் கூறல்.

26. இப்படிப் பிரஹ்மமே தானென்றும், ஏனைய முப்பத்தைந்து தத்துவங்களுந் தனக் கன்னியமென்றும் பிரித்தறியாத அவிவேகி (ஆத்ம அநாத்ம விவேகமில்லாத மூடன்)

அஹங்காரக் கிரந்தியினாலே புத்திர தாராதிகள் தவிக்கின்றதை யான் தவிக்கின்றே னென்னும் மடத்தனமேயாம். இந்த இருபத்தெட்டினுடைய தொழில்களையுந் தன் தொழிலென்று மயங்குகின்றபடியினால், இந்த இருபத்தெட்டினாலும் ஆர்ச்சிக்கப்பட்ட (சம்பாதிக்கப்பட்ட) புண்ணிய பாவங்களினாற் கட்டுப்பட்டு அந்தச் சன்மத்தின்படியே ஜனன மரணாதி சம்சாரத்திலே அடிபடுகின்றே னென்று மயங்குவன். பிர்ஹ்ம சைதன்யமே தானென்றும், மற்ற முப்பத்தைந்துந் தானல்லவென்றுந் தெளிந்த விவேகியானவன் அகங்காரக் கிரந்தி யற்றபடியினால் 'இந்த இருபத்தெட்டினுடைய தொழிலையும் நான் செய்யவில்லை' என்றும், 'இந்த இருபத்தெட்டும் புசிக்கின்றதை நான் புசிக்கவில்லை' என்றும் திடப்படத் தேறி மயக்கமற் றிருக்கின்றபடியினால் இந்த இருபத்தெட்டினாலும் ஆர்ச்சிக்கப்பட்ட புண்ணிய பாவங்களினின்றும் விடுபட்டுக் கன்ம மில்லாதபடியினால் ஜனன மரணாதி சம்சார மில்லாமல் முத்தனாகிப் பிர்ஹ்ம மாத்திரமாகவே யிருப்பன். இவனை ஜீவன்முத்த னென்றும், திடப்பிரக்ஞனென்றும், அதிவர்ணாச்சிரமியென்றும், குணாதீத னென்றும், பகவத்பக்த னென்றும், பிரஹ்மனென்றும் சாஸ்திரங்கள் முறையிடுகின்றன. யாவரும் இந்தத் தத்துவத்தை விசாரம் பண்ணி மோக்ஷம் அடையக் கடவர்.

நாநாஜீவவாதக் கட்டளை

முற்றிற்று.

	அ.	ப.
ஆத்திசூடி உரை	0	9
கொன்றைவேந்தன் உரை	0	9
வெற்றிவேற்கை உரை	1	0
வாக்குண்டாம் உரை	1	3
நல்வழி உரை ...	1	6
நன்னெறி உரை ...	1	6
ஷை நீதிநூற்கொத்துஉரை	8	0
ஷை 6 நூலின் மூலமும், நீதிநெறி விளக்க மூலமும், அவற்றின் இங்கிலீஷ் மொழிபெயர்ப்பும் அடங்கிய நீதிநூற்றிரட்டு ...	8	0
அறப்பளீசுர சதகம் ...	3	0
குமரேச சதகம் ...	3	0
திருவேங்கட சதகம் ...	3	0
தண்டலையார் சதகம் ...	2	0
கோவிந்த சதகம் ...	0	9
எம்பிரான் சதகம் ...	1	0
சிவசங்கர சதகம் ...	0	9
ஷை 7 சதகமும் அடங்கிய சதகத்திரட்டு1-ம்பாகம்	12	0
கைலாசநாதர் சதகம் ...	2	0
ஜெயங்கொண்டார் சதகம்	2	0
குருநாத சதகம் ...	1	0
அவையாம்பிகை சதகம்	2	0
அருணாசல சதகம் ...	1	0
அண்ணாமலைச் சதகம் ...	4	0
வடவேங்கடநாராயணசதக	2	0
தொண்டைமண்டலசதகம்	2	0
கோகுல சதகம் ...	0	9
திருத்தொண்டர் சதகம்	2	0
ஷை 10 சதகமும் அடங்கிய சதகத்திரட்டு2-ம்பாகம் ரூ. 1		

	அ.	ப.
ஏசுவை நம்பினால் ரக்ஷிப் படையலாமா? ...	0	6
கிறிஸ்தவர் விடை மறுப்பு	4	0
விவிலிய குற்சிதம் ...	2	0
ஷை திக்கார கண்டனம்	2	0
சிவநாம விளக்கம் ...	1	6
ஏசுமனிதனே, கடவுளா?	2	0
விக்ரஹாராதனமுதலியன	1	0
பைபில் யார் எழுதியது?	1	0
சிவனுந் தேவனா என்னும் தீய நாவுக்கு ஆப்பு ...	1	0
கிறிஸ்தவர் ஞானோதய ஆபாச விளக்கம் ...	0	6
புரோடஸ்டாண்டு கிறிஸ்து மத கண்டனம் ...	0	9
வஜ்ஜிரடங்கம் ...	1	0
கிறிஸ்துமதத் திரியேகத்துவ ஆபாசம் ...	0	6
இந்துஜெய பேரிகை: 4 பாகமும் ...	3	9
பைபிலும் உலக சிருஷ்டியின் ஆபாசமும் ...	0	9
கிறிஸ்துமதத்தின் குருட்டு நம்பிக்கை ...	0	3
பாதிரிமார் ஸ்கூலில் பெண்கள் படிக்கலாமா? ...	0	3
ஆரியப்பெண்களுக்குக் கல்வி கற்பிக்கும் முறைமை	0	6
ஷை 13 நூலும் சேர்ந்தது ரூ. 1½		
சைவதூஷண பரிகாரம்	4	0
பிரசங்க பீடிகை, கிறிஸ்து மத கண்டன வஜ்ஜிர குடாரம்	1	6